

Kerro Jumalasta

Muistojae: *”Herra, minun Jumalani, on antanut minulle taitavan kielen, niin että voin sanalla rohkaista uupunutta. Aamu aamulta hän herättää minut, herättää korvani kuulemaan oppilaan tavoin.” (Jes. 50:4.)*

Avaintekstit:

Matt. 28:18–20;
2. Piet. 3:18;
1. Piet. 3:8–15;
Hoos. 7;
Sak. 10.

Pastori G:llä oli kiireinen sapattiaamu. Hän oli herännyt aikaisin valmistautuakseen sekä raamattutuntiin että saarnan pitämiseen, ja iltapäivällä hän johtaisi vielä evankelioimissarjaa. Hän tarttui avaimiinsa, kiiruhti ulos ovesta ja kiihdytti autollaan matkaan.

Hän ajoi kaupungin liikenteessä ja oli ärtynyt siitä, että niin monet ihmiset olivat ulkona lauantaiaamuna ja mahdollisesti aiheuttaisivat sen, että hän myöhästyisi kirkosta. *Minne kaikki nämä olivat menossa?* Sitten yhtäkkiä yksi auto kiillasi hänen eteensä. Hän jarrutti voimakkaasti, heristi nyrkkiään turhautuneena ja vihaisena sekä huusi kuljettajalle.

Lopulta pastori G. saapui kirkkoon. Kun hän nousi opettamaan raamattutunnilla, hänen katseensa haravoi luokkaa ja pysähtyi tuttuun kasvoon: autonkuljettajaan, jolle hän oli ollut vihainen vain 20 minuuttia aiemmin.

Myöhemmin, kun eräs seurakunnan jäsen esitteli tuon autonkuljettajan seurakuntaan kuulumattomana sukulaisenaan, joka oli hänen luonaan vierailemassa, pastori G. tajusi jälleen kerran, kuinka jokaisen vuorovaikutustilanteen, sekä tuttujen että tuntemattomien kanssa, tulisi olla täynnä rakkautta, joka virtaa pysyvästä suhteesta Jumalaan. Et voi koskaan tietää, kuinka toimintasi, etenkin uskovana, voi vaikuttaa muihin.

20.6. Kansainvälinen pakolaisten teemapäivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 20.6.2026

YLTÄKYL- LÄISEN ELÄMÄN SEURAUS

Lue lähetyskäsky Matt. 28:18-20. Kirjoita muistiin Jeesuksen mainitsemat eri asiat, jotka viittaavat ”kaikkeen”.

Jeesus antoi meille tehtävän kertoa hänen sanomaansa maailmalle: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi[.]” Meidän tulee siis tehdä opetuslapsia, jotka voivat sitten tehdä muita opetuslapsia. Näin me kaikki julistamme ikuista evankeliumia ja kolmen enkelin sanomaa (Ilm. 14:6-12) valmistaaksemme maailmaa Jeesuksen pikaista paluuta varten.

Jokainen, joka on saanut uuden elämän Kristuksessa, on kutsuttu todistamaan. Kuitenkin liian usein ihmiset ajattelevat todistamisen olevan sellaista, mitä he eivät voi tai halua tehdä. Saatat kuvitella itsesi saarnaamassa kadunkulmassa tai pitämässä hankalaa raamattutuntia, ja siksi pudistat päätäsi. ”En minä! Ei ikinä! Olen introvertti; todistaminen ei ole minun mukavuusalueellani.”

Todellinen todistaminen on kuitenkin vain seurausta siitä, että olet silminnäkijä sille, mitä Jumala tekee elämässäsi. Huomaat, mitä hän opettaa sinulle, kun kasvat hänessä, ja sitten yksinkertaisesti kerrot kokemuksestasi muille. Jumala on niin hyvä, ja se, mitä hän on tehnyt meille, on paras uutinen, jonka tämä maailma voi kuulla. Emme voi eikä meidän pidä olla hiljaa! Hän on lunastanut sinut; hän on kutsunut sinua nimeltä – sinä olet hänen. Voisiko kenellekään olla missään parempaa uutista?

Vaikka alkuseurakunnan opetuslapset eivät olleet koulutettuja tai kaunopuheisia, voimme silti oppia heiltä.

Lue Ap. t. 1:8 ja Ap. t. 4:13. Millaista todistaminen oli alkuseurakunnassa? Millainen vaikutus Pietarilla ja Johanneksella oli niihin, jotka kuulivat heidän todistuksensa?

Pietari ja Johannes jatkoivat todistamistaan: ”Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.” (Ap. t. 4:20.) He ”olivat olleet Jeesuksen kanssa” (Ap. t. 4:13, VKR) eivätkä voineet olla kertomatta kokemuksestaan. Pyhä Henki antoi heille rohkeutta ja vakuuttavaa voimaa heidän sanoihinsa.

Käytä nyt hetki rukoukseen. Pyydä rohkeutta ja viisautta tietää, milloin puhua ja mitä sanoa. Lue 1. Joh. 4:7-11 ja rukoile saadaksesi tällaista rakkautta.

PAKOTTA- MATT, MUTTA VOI- MALLISESTI

Oletko miettinyt, miten Jeesus pystyi päivästä toiseen motivoimaan parantamaan, lohduttamaan, saarnaamaan ja opettamaan niin monia ihmisiä? Kun ”hän näki väkijoukot, hänet valtasi sääli, sillä ihmiset olivat näännyksissä ja heitteillä, kuin lammaslauma paimenta vailla” (Matt. 9:36). Jeesuksen rakkaus ja myötätunto ihmiskuntaa kohtaan sai hänet toimiin. Samalla tavalla meissä olevan Jumalan rakkauden pitäisi vaatia meitä tuntemaan vastuumme ihmisten johtamiseksi hänen luokseen ja hänen totuuteensa (2. Kor. 5:14).

Oletko katsellut vieraiden ihmisten kasvoja väkijoukossa ja ajatellut ikuisuutta sekä miettinyt samalla, tuntevatko he Jeesuksen? Oletko tuntenut Jumalan sinulle antamaa rakkautta avun tarpeessa olevaa vierasta ihmistä kohtaan? Jumalan rakkaus meissä vaatii meitä tuntemaan vastuumme johtaa ihmisiä hänen luokseen. Jeremia ilmaisi tämän sanoessaan: ”- - tuntui kuin sisimmässäni olisi palanut liekehtivä tuli ja luuni olisivat hehkuneet. Viimeiseen saakka minä yritin tätä kestää, mutta enää en jaksaa.” (Jer. 20:9.)

Kun kerromme Jumalasta muille, emme saa koskaan yrittää pakottaa ketään hyväksymään Jumalaa tai hänen Raamatun totuuttaan. Pakottaminen on vastoin Jumalan luonteen ydintä. Jumala ei pakottanut Adamia ja Eevaa pysymään poissa hyvän- ja pahantiedon puun luota (1. Moos. 2:16-17). Hän ei pakottanut ihmisiä arkkiiin, jotta nämä pelastuisivat vedenpaisumuksesta (1. Moos. 7:1). Hän ei pakottanut israelilaisia pysymään liitossa hänen kanssaan (5. Moos. 4:29-31). Sen sijaan Jumala vastasi heidän tarpeisiinsa (Matt. 4:23-25) ja kutsui heitä seuraamaan itseään. Jeesus ei koskaan pakottanut ketään seuraamaan itseään tai totuuttaan, mutta hän ei myöskään luovuta meidän suhteemme (Matt. 23:37).

Kun todistamme, lähestymistapamme tulisi aina heijastella Jeesuksen lähestymistapaa. Ellen G. White sanoo: ”Kristuksen tehtäviin ei kuulu pakottaa ihmisiä ottamaan hänet vastaan. Saatana ja hänen henkensä alaisina toimivat ihmiset koettavat pakottaa omaatuntoa. - - Ei ole vakuuttavampaa todistusta siitä, että meissä on saatanan henki, kuin halu vahingoittaa ja loukata niitä, jotka eivät anna työllemme arvoa tai jotka toimivat meidän käsityksiämme vastaan.” (5AO 47.)

Meidän tulee antaa itsemme välineeksi Jumalan palvelukseen. Maailma vihaa totuutta, mutta se ei saisi estää meitä kertomasta siitä huomaavaisella ja rakastavalla tavalla. Muista, että usein oma henkilökohtainen todistuksemme merkitsee eniten, etenkin todistamisen alkuvaiheessa (Ilm. 12:11).

Lue 2. Piet. 3:18. Miten kasvat Jeesuksen armossa ja tuntemisessa? Miten tämä näkyy vuorovaikutuksessa si ympärilläsi olevien ihmisten kanssa?

VINKKEJÄ JEESUK- SESTA KER- TOMISEEN

Kysymys meille jokaiselle on: Kenelle kerrot Jeesuksesta – postinkantajalle, myyjälle tai jollekin, jonka näet päivittäin kävelylläsi? Jumala kutsuu jokaista uskovaa auttamaan häntä tässä työssä, ja hän lupaa antaa sinulle ”taitavan kielen, niin että – – [sinä voit] sanalla rohkaista uupunutta” (Jes. 50:4.) Kristityn velvollisuus on myös olla aina valmis puolustamaan uskoa ja toivoa, joka meillä on (1. Piet. 3:15).

Lue 1. Piet. 3:8-15. Mitä Jumalan sana kertoo meille näissä jakeissa?

Tässä on muutamia yksinkertaisia vinkkejä, jotka on hyvä pitää mielessä, kun mietit, miten voisit entistä tietoisemmin kertoa Jeesuksesta muille:

- Tutustu johonkuhun ja rakenna hänen kanssaan ystävyys-suhde ajan myötä. Lämpösi, ystävällisyytesi ja aito kiinnostuksesi häntä kohtaan (olet ”rakastettava”) auttavat vetämään häntä Jumalan luokse. (Jotkut kutsuvat tätä ”ystäväevankelioinniksi”.)

- Rukoile, että Pyhä Henki vaikuttaisi tämän henkilön sydämessä. Rukoile, että saisit hyviä tilaisuuksia olla vuorovaikutuksessa hänen kanssaan.

- Etsi luonnollisia tapoja kertoa omista uskonkokemuksista tai rukoile hänen puolestaan. Pyydä Jumalaa antamaan sinulle rohkeutta, mutta myös lempeyttä, lähestyessäsi häntä.

- Etsi tapoja tutustuttaa uusi ystäväsi muihin seurakuntasi jäseniin, jotta hän voi kokea seurakuntayhteisön lämpimän vastaanoton. Sosiaalinen tapahtuma tai Raamatun tutkiminen pienryhmässä on hyvä seuraava askel.

- Rukoile uuden ystäväsi erityistarpeiden tai hänellä mahdollisesti olevien kysymysten puolesta sekä etsi tilaisuuksia näyttää hänelle, kuinka Raamattu tarjoaa lohtua, neuvoja ja ohjausta elämäämme. Voit aluksi yksinkertaisesti kertoa yhdestä Raamatun lupauksesta tai vastata yhteen kysymykseen, mikä avaa oven syvemmille keskusteluille. Rukoile myös näiden asioiden puolesta.

- Tulee aika, jolloin haluat kysyä ystävältäsi, haluaisiko hän ottaa seuraavan askeleen (tutkia Raamattua ja lopulta mennä kasteelle). Älä kiirehdi näitä askelia, mutta älä myöskään viivyttelä. Rukoile näidenkin asioiden puolesta.

- Toimintamme tulisi paljastaa, kenelle kuulumme. Se, miten kohtelemme muita elämässämme, puhuu puolestaan. Kun luontemme muovautuu Jeesuksen kaltaiseksi (pyhitys), elämme voidaksemme vetää kaikki ihmiset hänen luokseen.

HARHAILEVA LAPSI

Monet tietävät omakohtaisesti, kuinka tuskallista ja sydäntä särkevää on, kun lapsi - huolimatta vahvasta, hengellisestä kodista, jossa hän on kasvanut - on päättänyt kääntää selkänsä suhteelle Herraan.

Efraim, Jumalan valittu kansa, eksyi Herran luota. Mitä Hoos. 4:17 ja Hoos. 7 kertovat meille Efraimin synneistä?

Lisäksi saamme lukea Efraimin isoäidistä Raakelistä, joka itkee vertauskuvallisesti, koska Efraim on kääntynyt pois Herrasta (Jer. 31:15). Herra vastaa hänen suureen suruunsa Jer. 31:16-17 sanoilla: "Lakkaa itkemästä, kuivaa kyyneleet silmistäsi! Saat palkan vaivannäöstäsi: lapsesi palaavat kotiin vihollismaasta, sanoo Herra. Sinulla on tulevaisuuden toivo: lapsesi palaavat asuinsijoilleen, sanoo Herra."

Sen sijaan, että Raakel itkisi kapinallisen lapsensa vuoksi, hänen käsketään olemaan toiveikas. Mitä muuta tämä luku kertoo meille? Lue Jer. 31:18-19.

Näiden kertomusten kautta opimme, että aina on toivoa (kuten Efraimille ja Gomerille), koska Jumala ei luovuta. Vaikka Jumala nuhtelee kapinallista kansaansa yhä uudelleen, Jumalan laupeus ei koskaan lopu, ja hänen sanomansa tässä luvussa jatkuu (ks. Valit. 3:22; Jer. 31:20).

Saatamme tuntea suurta tuskaa, turhautumista ja masenusta tai jopa puhua negatiivisesti läheisistämme, jotka ovat luopuneet Jumala-suhteestaan. Jumala kuitenkin muistuttaa meitä tässä, että hän ei ole unohtanut kapinoivaa lastaan - ei suinkaan! Jumalan ajatukset tällaisesta henkilöstä eivät ole hetkellisiä, vaan sydämellisiä ja vilpittömiä. Itse asiassa Jumala sanoo, että hän sydämessään tuntee kaipausta tällaisia henkilöitä kohtaan. Jumala kaipaa, että he palaisivat hänen luokseen, ja hänen armonsa on suuri.

Mitä ymmärrys siitä, että tämä on Jumalan vastaus Efraimin kapinallisuudesta johtuvaan Raakelin tuskaan, saa sinut tuntemaan niitä kohtaan, jotka ovat luopuneet suhteestaan Herran kanssa? Miten tämä haastaa tai rohkaisee sinua?

TUO HEIDÄT TAKAISIN

Meillä kaikilla on ollut heikkouden tai epäröinnin hetkiä vaeltaessamme Jumalan kanssa - laaksoja, jolloin sydämemme on ollut uskoton tai olemme vain olleet haaleita liian kauan. Mikä toi sinut takaisin pysyvään suhteeseen hänen kanssaan?

Sak. 10 sisältää kauniin viestin siitä, kuinka Jumala tuo kansansa takaisin luokseen. Lue tämä luku nyt huolellisesti ja merkitse muistiin sen pääkohdat.

Voi olla haastavaa tietää, miten suhtautua ja olla vuorovaikutuksessa rakkaan ihmisen kanssa, joka on luopunut suhteestaan Herran kanssa. Saatat miettiä, miten asiat olisivat voineet mennä toisin, jolloin lopputulos olisi ollut erilainen. Saatat miettiä, miten sinun pitäisi olla vuorovaikutuksessa hänen kanssaan nyt, kun hänellä on erilainen maailmankuva. Saatat kokea turhautuvasi ja olevasi avuton, koska hän edelleen näyttäisi tekevän huonoja päätöksiä. Tällaiset ajatukset vaikuttavat aina siihen, miten kohtelet läheistäsi, ja siksi on tärkeää elää sen mukaan, mitä olet oppinut viettäessä henkilökohtaisesti aikaa Vapahtajasi kanssa, ja puhua siitä.

Elämäsi todistus, tekosi, sanasi ja rukouksesi puolison tai lapsen puolesta, joka on kääntynyt pois Jumalasta, voivat muuttaa heidän elämänsä ja tulevaisuutensa radikaalisti. (Lue Luuk. 22:31-32 ja Joh. 21:15-17, kuinka Jeesuksen rukoukset Pietarin puolesta muuttivat hänen tulevaisuutensa.) Luovuta pois kaikki suru, tuomitseminen tai syyllistäminen, jota saatat tuntea heitä kohtaan, ja pyydä sen sijaan Jumalaa korvaamaan nämä tunteet rakkaudella, jonka vain hän voi antaa. Pyydä Jumalaa, että hän peittäisi sinut oman luonteensa suojaan, jotta voit olla esimerkinä rakastavasta, epäitsekästä asenteesta. Muista, että mikään "ei vaikuta ihmissieluun tehokkaammin kuin epäitsekäs elämä. Rakastava ja rakastettava kristitty on voimakkain todistus evankeliumin puolesta." (SLS 392.)

Kun toimimme johdonmukaisesti niin, että ohjaamme muita Kristuksen luo, tällaisessa esimerkillisessä elämässä ne, jotka ovat hylänneet Kristuksen, näkevät jotakin, mikä voi tulla vain Jumalalta. He näkevät rauhan, joka ylittää ymmärryksen, rakkauden, joka ei koskaan luovuta, ja toivon, joka uskoo takaiskuista huolimatta. Jumalan rakkaus meitä ja rakkaitamme kohtaan ei koskaan horju. Voimme osoittaa tätä rakkautta, jota saamme itse joka päivä, ympärillämme oleville.

Mitä Ef. 3:17-19 rohkaisee meitä tekemään?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Olkoonpa ihmisen tunnustus mikä tahansa, hän ei rakasta puhtaasti Jumalaa, ellei hän rakasta epäitsekäästi veljeään. Mutta me emme koskaan pääse tähän mielialaan yrittämällä rakastaa toisia. Tässä tarvitaan sydämessä olevaa Kristuksen rakkautta. Kun oma minä sulautuu Kristukseen, rakkaus kumpuaa esiin luonnollisesti.” (KV 283–284.)

”Ne, jotka kaikkein aktiivisimmin toimivat kiinnostuneella uskollisuudella työssään voittaakseen muita Jeesukselle Kristukselle, ovat parhaiten kehittyneitä hengellisyydessä ja har-taudessa.” (Ev 356.)

”- - voimaa pahan vastustamiseen saadaan parhaiten ulospäin suuntautuvalla toiminnalla - -.” (6AO 75.)

”Päästäksemme kerran hänen iloonsa - iloon nähdä hänen uhrinsa välityksellä lunastettuja sieluja - meidän täytyy osallistua hänen työhönsä heidän vapauttamisekseen.” (4AO 113.)

”Ne, jotka hylkäävät etuoikeuden palvella yhdessä Kris-tuksen kanssa, hylkäävät sen ainoan kasvatuksen, joka tekee sopivaksi osallistumaan yhdessä hänen kanssaan hänen kirk-kaudestaan.” (EK 249.)

Keskustelunaiheita:

1. Miksi rakkaus on niin perustavanlaatuista ja välttämätöntä tehokkaassa todistamisessa?
2. Oletko havainnut tämän olevan totta: ihmisten voittami-nen Kristukselle on yhteydessä henkilökohtaiseen ja elävään vaellukseen Jumalan kanssa?
3. Onko olemassa perus- tai pohjatason ymmärrystä, joka on tarpeen, jotta voimme kertoa Jumalasta muille? Jos on, mikä se voisi olla?
4. Kun on kyse Raamatun opettamisesta ei-uskovalle, mis-tä aloittaisit? Mikä on ensisijainen painopisteesi: tiettyjen op-pien todistaminen vai jonkun kutsuminen tuntemaan Jeesus?